

Lakatos Pál: A Szabad Európa Rádió kommunista és CIA kapcsolatai

Alex, vasárnap 02 december 2018 - 18:43:09

16 éve, 2002. október 24-én, 60 éves korában halt meg Zsille Zoltán kiváló filozófus, pedagógus, szociológus, a Szabad Európa Rádió egykori szerkesztője.

"Rendszerváltásunk" kiváló ismerője volt Q.

Amikor azt kérdeztük tőle, hogy mié is ez a demokratikus ellenzék, az válaszolta, "ilyen az, ha a diktatúra maga tény észti és nevezi ki a saját ellenségeit".

Amíg saját sorainkat nem tisztítjuk meg tisztázatlan múlttól, besúgógyanús és exkommunista politikusoktól és tollforgatóktól, újra és újra veszíteni fogunk."- mondta.

És veszítünk is, immár majdnem 30 esztendeje, mindig. Mert a rendszerváltásunk csak "rendszerváltás" lett.

Egy régebbi írással és a Magyar Rádió Vasárnapi Újság című műsorában, 2000-től ékezőn elhangzott interjúmmal emlékezem rá.

A rövidesen közzétett gondolatok is bizonyítékokul szolgálnak arra, hogy a rendszerváltásnak hazudott időszerű a kommunizmus által elkövetett folyamat csupán, amikor is az MSZMP negyedik vonala vette át az ország irányítását, köztönöz Q ellenzékének mondott pártok színeiben.

Akkor tehát kezdjük.

1985-ben megrendezték az úgynevezett demokratikus ellenzék monori találkozóját, az MSZMP Központi Bizottsága és a Kádár-féle titkosszolgálat közreműködésével. De szervezők az újabb és újabb találkozók, s hogy ne egységes demokratikus ellenzék legyen az MSZMP Központi Bizottságának, kétféle osztották a népieseket és az urbanusokat.

Így alakult meg a Szabad Kezdeményezések Hálózata, a későbbi SZDSZ és a másik pártus, az MDF.

Csak azt nem tudták az 1986-87-es években az Aczél György-féle machinátorok, hogy az ellenzéki mozgalmak legalizálása, az országgyűlési képviselővel való választások többes jelölése, maga után vonja a történelmi pártok újraéledését, megjelenését.

Ebben az időszakban egyre nagyobb az igény a hiteles tájékoztatásra, de a Kádár-rezsim újsgírőiban még nem bíznak az emberek, a nagy leleplezések, amelyekkel egyesek legitimálni igyekeznek magukat, még hátra vannak. Így egyre nagyobb az igény a Szabad Európa Rádióra. Azt viszont kevesen tudták, hogy a Szabad Európa Rádió köztönfélé osztályán dolgozók, az amerikai titkosszolgálat, a CIA által felügyelték voltak, munkatársai a CIA fizetett ügyvétei, s minden belső feszültséget idegen érdekek szolgálatában vezettek le.

Bár látszólag, az itt dolgozók, reális tájékoztatást adtak, de nevezzük nevén a gyereket, hírszerzők QI összeállított hazugságok gyűlésszapatáról voltak szó. Ékes bizonyítékai ennek az állításnak a Magyarországon későbbi öszszereplőként, újsgírőként megjelenőkhada, csatlakozóhozadjuk az Erdélyi QI Münchenbe, s onnan a

Hazánkba került tollforgatók is, akik közül az egyik a jobb-, a másik meg a bal oldalt foglalta el.

A neveket most hagyjuk, de a mellédöngetés, az én a Szabad Európa Rádióonál dolgoztam, szöveg állandó hangoztatást azóta már jól ismerjük, akik, az esetek többségében az úgynevezett jobboldalon hallatják hangjukat. A Szabad Európa Rádió hatékonyságát azzal is növelték, hogy a korábbi frekvenciazavarásokat, melyeket Törököl, Csávoly Környék, Lakitelek, és valahonnan Zalából végeztek, megszüntették.

Miután a Szabad Európa Rádió a zavarásból kilyűt megszabadult, kiszabadult abból a tinédzserpartis szellemiségből is, és most már nyíltan kezdte átadni a kommunista rendszert, és nyíltan mutatta be az új demokratikus ellenzék, akkor már Nyugatra szervezett hazatérőit. Ezek az emberek izraeli, amerikai ügynökök, szabadkőmészek.

Létszámilag ellenzékiek, akik tulajdonképpen a saját hazájuk ellen dolgoznak. Demszkyék, és a hozzájuk csatlakozó SZDSZ-es bagázsól van itt most szó. Hűtetteikkel traktáltak bennünket a Szabad Európaonál, ezeknek az embereknek az ismertsége, neve, a hazugságok révén a csillagos égekig szöktek. Később aztán már, amikor a televízió révén az arcukat is mutatták, egyesül az arc és név a tétellel, 1988-89-ben, és az emberek reakciója egyértelmű, azok a barátok, akik a Szabad Európa Rádió eddig beszélt.

A Szabad Európa Rádió akkori tevékenységének köszönhetően ismertté váltak, a rádió akkori munkálkodásának hatásait mind a mai napig érezhetik.

Ezt tudatosan elköszített nyugati behatolást Aczél György és szabadkőmészek csapata vezényelte.

Aczél, ebben az időszakban, rendszeresen találkozott Bécében, a Szabad Európa Rádió Magyar Osztályának vezetőjével, és megállapodnak a hazai ellenzék működéséről, kijelölik a megismertetendő személyek listáját.

Mindennek persze, szándékaik alapján, a cionizmus és a szabadkőmészek pártjára érdekei szerint kellett megvalósulnia.

Azt, hogy a létszámilag ortodox kommunista, a kultúrát felügyelő Aczél György mit keresett a nyugati társaságban, azt az Aczél hagyatéka feldolgozása során nagyon tisztán nyomon lehetne követni.

Ugyanis a hagyatékban nemcsak lehallgatott egyszeri telefonbeszélgetések kéziratai vannak rögzítve, hanem más lehallgatott anyagok is, amely telefonbeszélgetések Aczél György és a Szabad Európa Rádió munkatársai között zajlottak, valamint az Aczél György által név szerint felfuttatott ellenzék és a működőképes közönség.

Hát értesítést kaptunk a közönségről. Tudniillik, az 1980-as évek közepétől, a titkosszolgálatokat a politikai elit annyira szabadjára engedte, hogy mindenki mindenkit lehallgatott.

Tehát nem egyirányú volt a lehallgatás, mint ahogy az általában a diktatúrákban történni szokott, hogy a párt első titkára és a politikai döntéshozó testület kimondta, hogy ezt és ezt kell lehallgatni, hanem mindenki mindenkit lehallgatásokat.

Aczél lehallgattatta Pozsgayt, Pozsgay barátai lehallgatták Aczét.

Ebből aztán hatalmas kavalkád keletkezett, de egyet az ért tudni kell, Aczél Györgyék tervlatokban gondolkodtak.

Pár tudták azt, hogy a szocializmus és a tulajdonviszonyok átrendeződése után, a Soros-féle gondolkodás és a neoliberalizmus pillanatokon belül komoly erőfeszítést fog majd képviselni Magyarországon.

Ugyanis a diktatúrától a létszámilag szabadságba való átmenet, mindenütt szabadosághoz vezetett.

És ezt a szabadoságot, egykorban már a sajtó által felfuttatott politikai elit, rendkívül jól ki tudta használni.

Aczél szelleme ma is él.

A Magyar Rádióban és a Magyar Televízióban azok az újságírók, riporterek, szerkesztők, azok a szellemiségű emberek uralkodnak ma is, akiket Aczél György futtatott fel.

Ezek a szerkesztők és a helyek már a nyolcvanas évek elején, közepén, összetételüket tekintve, állandósultak.

Változhatnak a kormányok, a kuratóriumok összetétele is módosulhat, más lehet az elnök, vagy az elnökhelyettes,

bizonyos politikai alkuk k övetkeztében, a rossz m édiat örv ény miatt a kurátorok össze-vissza döntögethetnek, de tulajdonképpen a közszolgálati rádió és televízió szellemisége egy pillanatig sem változott meg.

Sem a Fidesz kormányra kerülésekor, sem más pártok hatalma idején.

A neoliberális, kozmopolita szemlélet uralja ezeket az intézményeket. Haladnak az aczélin úton. De hogy mi is fortyogott az aczélin boszorkánykonyhájában, felidézem az azóta már elhunyt Zsille Zoltán pedagógussal, újságíróval, filozófussal készült beszélgetésem, amely a Vasárnapi Újságban hangzott el.

Zsille, 1980-tól, Bécstől tudósította a Szabad Európa Rádiót, 1987-ben azonban már Münchenből, a rádió magyar osztályától tudósított Magyarországra. Arra a kérdésre, hogy hányszor is csaptak be bennünket Münchenből, Zsille a következőképpen válaszolt.

Azt hiszem, folyamatosan becsaptak.

Mindig is volt egy vonal, amely meglehetősen kapcsolódott az amerikai külpolitika mindenkorai érdekeihez, jöhetett annak szövege eredetileg az Amerika Hangja volt.

Nagyon meglepő volt az érkezésem a Szabad Európa-hoz.

Én is egy kicsit mást vártam, hiszen hitem szerint ez volt a legfontosabb fórum, ahol a magyarországi belpolitikáról és ellenzéki mozgalmáról hírt kaphatott a világ.

Az csak később derült ki, hogy ezeket a híreket megszűrték, szelektáltak, és voltak olyan események, amelyek kívánatosnak minősültek, és voltak, amelyek nem.

Személyesen is átéltem, hogy kicenzúráztak anyagokat az adásaimból.

Említhetem például a '89-es, híres Nagy Imre temetéséről a beavatkozást, ami Budapestről történt.

Egy felhívás jutott el hozzánk, Krassó György és társaitól, a Magyar Október Párt tagjai kezdeményezéseire, hogy a temetés után maradjanak együtt a Hősök terén. - Ez 1989. június 16-án, Nagy Imre emlékjáratemetése. - A felhívás

15-én érkezett hozzánk. Felolvastattam egy színesszel, és a Mai Nap című kiadványába kerülte volna, ami egy órákor van és így bőségesen lett volna időrre arra, hogy tájékoztassanak a temetésen résztvevőkről a nemkommunistákhoz tartozókat is, akik leginkább a hatodik, üres koporsóhoz kapcsolódtak, az egykor kivégzett családtagjaikon keresztül.

Ez a felhívás nem hangozhatott el. Adásközben az amerikai követség kultúrattaséja kivetette, azzal az indokkal, hogy Krassó úr maga tiltotta le. Ez nem volt teljesen igaz, mert éppen Mark Palmer, akkori amerikai nagykövethoz tartott, aki arról egyezkedett vele: ha kimarad a felhívás az adásból, akkor cserébe a Magyar Október Párt, illetve Qlegné anyján olyan

ellenzéki, akik '56-osok voltak és nem reformkommunisták megszólalhatnak a Magyar Televízióban. (Érdekes felvetni, hogy az amerikai nagykövetség milyen módon tudja befolyásolni a Magyar Televízió adását.) Ez volt a nagykövetség szerepe. Ezért dicsérte meg Q. dr. Horváth József tábornok úr, a III/III-as, híres hírhedt belügyi felforgatók ellen alakult osztály vezetője, hiszen dr. Horváth később elmondta, hogy 16-án a rendezvény megakadályozásában óriási szerepet játszott az az együttlékiadás, amely a nyugati követségek személye szerint Mark Palmer, a Szabad Európa Rádió és a demokratikus ellenzék Rádgárdája között, a BM vezetésével és koordinációjával valósult meg. - Kik

tartoztak a demokratikus ellenzék Rádgárdájához? - Olyanok, akik a demokratikus ellenzéknek korábban már jó nevet szereztek, részben pedig, akik rendszerben álltak. - Ha már szóba került a demokratikus ellenzék: van egy teória Magyarországon, amely szerint Aczélik idősorában az már kiderült adásaink során, hogy a Szabad Európa Rádió

magyar osztályának vezetője folyamatosan kapcsolatot tartottak fenn Aczélgyörggyel, szóval az egykori kommunista szürke eminenciás idősorában már gondoltak a jövőre is. Néhány polgárpártiarsunk akik Aczélt beosztottjai voltak nagyobb lehetőséget kapott, mint mi. Szidhatta a Kádár-rezsimet, rugdalhatta a rendszerre, s erről szintén Aczéltudtával, a Szabad Európa Rádió is beszámolt. Híres üdvözölte az imént említetteket, s tette Qket ismert

ellenzéki, átmentve ezt a társaságot 1990 utánra, a rendszerváltozást követő idősorára Aczélikre álmányai voltak tehát, de ellenzékieknek hitte Qket az ország. - Ez így van. Volt egy felhívás a rádióban, amely

kor abban majdnem megbukott, és amelyik végig Kádár-barát politikát sugallt, azt, hogy a legvidámabb barakknak nevezett bornírtás naponta hangzott el, hogy az adószabadságba akkor belekergetett Magyarország tulajdonképpen még mindig a legjobb hely, tehát itt lesz valamiféle lehetőség a békés átmenetre. Szerintem az amerikaiak, legalábbis a fontos pozíciókban lévő Qk, erre a demokratikusnak nevezett ellenzékre tettek, amelyik radikálisnak nevezte magát, jöllehet a legmérsékeltőbb volt, s amely részben csalárdi, részben pályafutásból eredő kapcsolatban állt az éppen hatalmon lévő Q politikai párt elittel. - Tehát az MSZMP holdudvarához tartozott. - Igen. Fontos pozíciókat töltöttek be a miniszteriumbokban, a pártközpontban, a kulturális élet területén. A pártelit második nemzedéke hajlandó volt változásra, merthogy elkövetett árnyékát az, hogy ebből kimászni csak egy Amerikához közeledő politikával lehet. Szerintem a hetvenes évek elején Qk komolyan megfontolták, hogy ezeket az ellenzéki, vagy ellenzéki-szerű magatartást tanúsított embereket, akik részben ilyen szellemiségű írásokat is megjelentettek, leginkább szamizdatban mintegy változatossá tevése a hatalomba. Ez nem jelenti azt, hogy a változatossá tevését szereti a mindenkori hatalom, soha nem szeretette. Csak elkövetett a racionalitás érvényesülését, tehát úgy látszott, hogy Qket be kell emelni a hatalomba. Valószínűleg ez az ért nem sikerülhetett akkor, mert Moszkvában jött egy keményebb vonal, és Qk ott kint nem kívántak átváltozni. Amennyire tudni lehet, Aczél György is csak nehezen tudta megvédeni magát, a szovjet politikában akkor hagyományosan ellentétesen a vádakkal szemben, és ahogy ez már lenni szokott, föláldozta azokat az embereket, akik esetleg - ha másként alakulnak a dolgok - közvetlen munkatársai lehettek volna. Így ez a hatalmi beépülés és a közből való odátétel. - Semmit nem lehet érteni ebből a beszélgetésből, ha nem mondunk neveket. - Az 1973-as tisztogatásnál azért ki a pártból Kis Jánost, Vajda Mihályt és Hegedűs Andrást, az egykori radikális miniszterelnököt. Azért csak Qket, mert a többiek már vagy nem voltak a pártban, vagy már kizárták Qket, vagy nem léptek be 56 után. Lényegében ez a Budapest iskolának nevezett társaság 68-at az új gazdasági mechanizmust elfogadta, mint egy felülről dirigált, lehetséges liberalizálás a szocializmusnak. 56-ot még teljes egészében elutasították, és egy lukácsista vagy liberálbolsevista irányzatot képviseltek. Ez nyilván még enyhült a későbbiek folyamán. Mások is csatlakoztak ehhez, akiket én személyesen ismertem, részben mert együtt jártunk az egyetemre, és én magam is kapcsolódtam inkább periférián az akkor induló szamizdatokhoz és a szabadegyetemhez.

- Említsük meg a szamizdatosok nevét is! - Szamizdat 56-tól kezdve folyamatosan volt. - Megtartott szamizdatot, engedett vagy gerjesztett, elkövetett írt szamizdat? - Mindegyik. Mindenféle faj elkövetett, ami nagyon érdekes volt a Szabad Európa politikájában és az itteni politikában is. Komoly és neves közzvetítői voltak, olyanok, mint például Hajdú János, A HÉT főszerkesztője, Ipper Pál, akiről köztudomású, hogy magas beosztásban volt a belügyi elhárításnál is, vagy Rényi Péter, aki mindig második ember volt a Népszabadságnál, de első emberként szerepelt Nyugaton. Olyanok közzvetítettek, mint például Lendvai Pál, vagyis Paul von Lendvai, aki vezető szerepet játszott az osztrák rádióban és tévében, és mindenki azt mondta, hogy nekem még Q sem elég antikommunista. Érdekes volt később találkozni a névvel, amikor Horváth József tábornok, III/III-as főqnök meleg szavakkal emlékezett meg arról, hogy a közzségi ávos kiképző táborban együtt voltak, és nagyon sokat segített neki. - Mit tudunk mondani a Szabad Európa rádió kapcsolatában Demszky Gáborról, Haraszti Miklósról, Solt Ottlíarról, Köszeg Ferencről és társairól? - A Szabad Európa rádió hálózata lehetett beszélni ezekkel a vezető Q (akkor úgy mondták, prominens, de lehetne konstruktívnak is nevezni) ellenzéki személyiségekkel. Voltak olyanok, ez egyébként a nyugati sajtó is teljesen jellemző volt -, akik elhitték és hirdették, hogy a magyar politikának a nyugati propaganda tényleg sikerágazata. A nyugati sajtó, amelyik szintén eléggé baloldali beállítottságú volt, bevette a maszlagot. Tulajdonképpen ebbe a sorba kapcsolódott be a Szabad Európa rádió is, ahol szintén eléggé erőteljes balos fölény mutatkozott meg. És ezért történhetett meg az, hogy az új hazai ellenzéki emberek, akik nem voltak ilyen jól elerészte családdal vagy politikai karrier szempontjából, de nagyon kemény ellenzéki tevékenységet folytattak, nem kívántak a SZER mősoraiban. Ennek

ellensúlyozására talán sikerült egy kis szerepet játszaniunk (el Qször nekem Bécseben, a Bibó Press-ben, ami szinte egyszemélyes sajtóügynökség volt, majd később Krassó Györgynek Londonban) a különöző Q nem szelektált hírekkel, mivel sem Q, sem én nem szelektáltunk, inkább, ahogy mostanában mondani szokás, pozitív diszkriminációt alkalmaztunk. Így elértük azt, hogy azokról is szó legyen, akikről korábban nem beszéltünk. Mert a Le Monde-ban, a Frankfurterben vagy a Zürcherben mindig ugyanaz a három név jelent meg; Kis János, Haraszti, Konrad György és így tovább, akiket mindenki ismert, de a többi, vagy szóval a hírekről egy szó sem esett. Márpedig az események egyértelműen azt igazolták, és Demszky Gábor kicsit homályos története is, hogy attól kezdve, hogy perfolyt ellene, hogy nyilvánosságtudott róla, mert erről a Szabad Európa Rádió is beszámolt, védté lett. - Ez az a bizonyos 1972-es per, ami az egyetemen volt? - Nem, az a maoista műtjához tartozik. Ebben az 1983-as perben Demszky már a szamizdat egyik fővállalkozójaként szerepelt, és ettől kezdve én úgy tudom, semmi atrocitás nem érte. Annál több Nagy Jenő, akivel indították a kiadót. - Az ABC Kiadó van szó? - Igen, arról. Ez tehát azt igazolta számomra, hogy valójában az jelent védelmet ezeknek a szándékosan elhallgatott, a némenklatúrához nem tartozó embereknek, ha beszélünk róluke ellentétben a rádióban terjesztett hülyeségekkel, bocsánat a kifejezésért, hogy a nevet sem szabad említeni, nehogy ártsunk nekik ezzel. - A magyarországi tárgyalások és ezek megjelenítése a Szabad Európa Rádióban komoly ügyek voltak, vagy ezek késztették el Q a majdani rendszerváltozást, azt, hogy ellenzéként tegyék ismertté azokat, akik ellen 80-ban, 83-ban bírósági tárgyalást folytattak? - Ez részben így van, itt nevet lehetett szerezni a későbbi karrier szempontjából. - Itt is elfedezhet Q esetleg a kommunista előrelátás? - Valószínűleg igen, hiszen szociológiailag tekintve mégis csak egy társaság volt, még ha voltak is viták, ideológiai eltérések. Mondjuk a 77-es, Havelék melletti szolidaritási aláírásyqj ésre ki sem kellett menni egy háztömbbél, mert azok írták alá, akik a Szent István parkban laktak. Ez ennyire azonos kör volt, körülbelül harmincan voltak. A 79-esre ez már nem érvényes, hiszen ekkor már vagy kétszázötvenen aláírták. Itt már ki kellett menni a háztömbbél. Itt már lehetett tartani rendőrpiszkálódástól. - Komoly piszkálódások voltak ezek, vagy tessék-lássék módon történtek? - Voltak komolyak. Például elégett egy autót, de verések is voltak. Volt, aki kapott verést, volt, aki nem. A prominensek közül, azt hiszem, senki sem. - Senki nem kapott verést az élharcosok közül? - Senki. Volt, aki viszont annál többet, aki minden üntetésén részt vett, és mint galvanizáló szakmunkás nem élvezett védelmet. Ezt nagyon fontosnak tartottam, és ahányszor csak lehetett mindig beszéltem róla a híradásokban, mert egészen biztos ez védelmet jelentett számára. Pál Tibort, aki szinte egyszemélyes intézmény volt, mindig elvitték, 56 után tizenöt évet töltött börtönben. De sok más fiatalt is rendőrkocsiban szállítottak el. - Említette Demszky Gábor, Haraszti Miklós nevét. Szóba jött még Kis János, és ide kell sorolni Mécse Imrét, Solt Ottlét, Gadó Györgyöt. Pérendszeresen megfordultak Münchenben is? - Igen, megfordultak. Nem feltétlenül jöttek be a rádióba, de volt, aki bejött, ahogy egyre inkább puhult a diktatúra. Gadó György rendszeres és nagyon jó tollú tudósítóak bizonyult. Néha naponta három tudósítást is küldött Budapestről. - De volt olyan demokratikus ellenzékhez tartozó, aki azt mondta, képtelenség, hogy Q ebben az időben Nyugaton lett volna, hiszen útlevele sem volt. Demszky Gábor hangoztatta ezt. - Na, jó van! De azért emlékszünk arra, hogy ott volt-e vagy sem. Megtudom dicsérni például Demszky Gábort, aki a Munka Világa című qmqsoromban részben interjúadott nekem Münchenben, részben pedig Amerikából küldött tudósításokat, nagyon jókat, amiket azadásban fel is használtam, és az akkor szokásos honoráriumot kapta meg Q is, és a többiek is. - A megszólaltató emberek is kaptak pénzét, akik csak beszélgetettársként, interjúalanyokként voltak jelen? - Általában igen. Úgy mond, a helyi költségek fedezésére. (...) Azt hiszem, hogy a különöző Q osztályok közül a magyar osztálynak a legszomorúbb a története, amelyiknek ezt meg is jósolták előre, talán éppen Palmer- szinte az volt a dolga, hogy a saját s írássa. Megtette ezt a dezinformációkkal, az elhallgatásokkal és az egyfajta vonal mellé állással, ami a '90-es választások idején igencsak kiderült. Akkor a magyar kérdések főszákeért Qje a későbbithon tévéalelnöke lett Kasza László Levente volt. Érdekes módon a Szabad Európa Rádió híradása úgy szólt Magyarországról, hogy Debrecenből bekapcsoltak valami tudósítót, aki azt mondta,

"sajnos rosszul állunk", mert az MDF áll gy Qzelemre. Ez az "elfogulatlans ág" mintak épe. Pk ugyanis arra tippeltek, hogy az SZDSZ fog befutni.

Lakatos P ál